

i Godtgjældelse for denne Post, uagtet nogle af dem kun have havt $\frac{1}{4}$ saa Mange i Indquartering som Bønder, der have et Hartkorn, der ikke er større end deres. Det er muligt, at disse Mænd kunne have taget feil; jeg er overbevist om, at idetmindste een af dem ikke bitterligt har fremført Noget, som er urigtigt, men jeg indrømmer, at Sligt kan være steet af Feiltagelse, at det kan være en feilagtig Vertragning fra disse Mænds Side. Det gjør mig imidlertid ondt, at Sligt ikke er blevet offentlig gjendrevet fra Regjeringens eller den vedkommende Mænds Side, og saalænge dette ikke er Tilfældet, forekommer det mig umuligt for Folkerepresentationen at gaae ind paa Regjeringens Forslag om at bevilge de 3,000 Rb. Jeg skal iøvrigt bemærke, at det, der gjør det saa vanskeligt at bevilge disse Penge, er den Form, hvorunder Forslaget foreligger; thi det er blevet fremsat, som om det skulde være en Belønning for den vedkommende Mænds Dydighed og den Maade, hvorpaa han har udført sit Hverv. Jeg vil derom sige, at dersom det kunde opløses, at den vedkommende Embedsmand har havt Extraudgifter i Anledning af dette Hverv eller har havt saadanne overordentlige Anstrengelser, som man ikke billigt kunde forlange af ham for den Løn, med hvilken han er ansat, saa vilde jeg være med til at bevilge et Tilskud til Dækning heraf, men under den Form, hvorunder Forslaget her foreligger, anseer jeg det for at være umuligt, hvormeget jeg end kunde have ønsket det, at indkomme den høitærede Ministers Dnske. Iøvrigt maa det ogsaa erindres, hvorpaa der allerede er gjort opmærksom i Betænkningen, at det jo fra Først af ikke har været paatænkt, at Posten skulde lønnes, men at tværtimod det Mødsatte iforveien er udtalt, og at Vedkommende ikke har ventet Noget; jeg veed ogsaa, at han ikke har forlangt Noget, men at Sagen er reist fra Ministerens Side som en Anerkjendelse af hans Virksomhed. Jeg er overbevist om at den høitærede Minister ikke har kjendt Alt det, der er fremkommet, paa den Maade, som jeg her har nævnt, og at han altsaa ikke har kunnet tage Hensyn dertil; hvis han havde kjendt Alt dette, vilde han muligen ikke være kommen med Forslaget. Jeg siger kun dette,

forbi jeg ganske klart indseer, at der kan være Anledning for Finantsministeren til at tage betydeligt Hensyn til, at der er blevet sparet en saa stor Sum for Statskassen; thi paa den anden Side maae vi erindre, at dette er et Moment, som ogsaa for os har en vis Betydning, uagtet jeg er enig med det cærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termansen) i, at det ikke kan have været Rigsdagens Mening, da den berilgede den runde Sum, at det var et aldeles overveiende Hensyn, der skulde tages, at Erstatningsagen blev udført paa en saadan Maade, at der spares saa Meget som muligt. Jeg troer, at Rigsdagen og den lovgivende Magt i det Hele har haft den Villie, at der skulde gives den tydske Befolkning en Lettelse ovenpaa de mange Tryk, som den havde lidt under i den forløbne Tid. Det er jo bekendt nok, at Loven ikke indrømmer nogen som helst Erstatning for mange Tab, som vare uundgaaelige, men som jeg indrømmer ikke vare lette at erstatte, fordi de ikke vare lette at beviisliggjøre. Jeg skal altsaa med disse saa Bemærkninger anbefale Mindretallets Forslag.

H. M. Petersen: Jeg skal ikke trække denne Forhandling længere ud; jeg skal kun erklære, at hvad der i Udvalget er udtalt af den høitærede Minister, har været nok for mig til at faae en anden Mening om denne Sag. Jeg har nemlig fra Begyndelsen af været imod at bevilge dette Beløb, men det er jeg ikke længere; det er min Agt at stemme for de 3,000 Rb., altsaa imod Mindretallets Forslag. Jeg troer heller ikke, at det er heldigt at forbyde sig i denne hele Sag. Jeg for mit Vedkommende har ikke, og jeg har megen Tvivl om, at nogen af de Herrer have fuldstændigt Materiale til at fælde en uhildet Dom over Commissionens Virksomhed; jeg skal kun bemærke, at en Commission af den Natur, at der aldeles ingen Klager vilde indkomme over den, vistnok vilde være meget vanskeligt at bringe tilveie, og i hvert Tilfælde vilde den komme Statskassen dyrt at staae.

Finantsministeren: Det cærede Medlem, der først fremtraadte for at anmode Thinget om at vedtage Mindretallets Forslag, an-